

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a JUDr. Jany Kábrtové ve věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. května 2015, č. j. 2015/12025-421/1, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. května 2015, č. j. 2015/12025-421/1, s e z r u š u j e a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč do osmi dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 27. 5. 2015, č. j. 2015/12025-421/1, žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí Úřadu práce - krajské pobočky v Hradci Králové (dále jen „úřad práce“) ze dne 12. 1. 2015, č. j. TUA-191/2015-R, kterým byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 1 písm. b) bod 2 a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti v platném znění (dále jen „zákon o zaměstnanosti“).

V jeho odůvodnění žalovaný s odkazem na ust. § 30 odst. 1 písm. b), odst. 3 a § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, která citoval, konstatoval, že se zcela ztotožňuje se závěry úřadu práce, že žalobce nesplnil svoji oznamovací povinnost

v zákonem stanovené lhůtě a neprokázal vážné důvody, které mu ve splnění této povinnosti bránily. Důvodem, pro který se žalobce nedostavil ve stanoveném termínu na úřad práce, byly jeho zdravotní potíže. Ty začal pociťovat od 17. 11. 2014, proto se dne 20. 11. 2014 dostavil k lékaři. Tuto skutečnost však oznámil až dne 30. 11. 2014, tedy nikoliv do osmi dnů ode dne, kdy měl stanovený termín pro dostavení se na úřad práce, tj. od 20. 11. 2014.

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Nesouhlasil se závěry žalovaného a úřadu práce, že bez vážného důvodu neoznámil osobně nebo písemně ve lhůtě 8 dnů důvod, který mu zabránil dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu. Podle žalobce důvody, pro které se nemohl dostavit, jsou v souladu s ust. § 5 zákona o zaměstnanosti, byly vážné a neumožnily mu plnit stanovené povinnosti. I když tyto důvody úřad práce uznal, nesprávně vyhodnotil jeho zdravotní stav. Usoudil, že se od prvních příznaků zlepšil natolik, že byl schopen navštívit lékaře a nebránil mu v době od 21. 11. 2014 do 28. 11. 2014 splnit oznamovací povinnost. Tyto závěry označil žalobce za nepřijatelné dedukce a spekulace bez jakýchkoliv lékařských podkladů a bez jeho vlivu na součinnost s úřadem práce. Tvrdil, že skutečnost byla opačná než tvrdí žalovaný, právě nezlepšující se zdravotní stav, stoupající teploty a dehydratace organismu byly důvodem návštěvy lékaře. Jeho snahu o spolupráci dokazuje právě to, že cestou od lékaře úřad práce navštívil. Žalobce k prokázání svých tvrzení navrhl vyžádání podrobné lékařské zprávy.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě v úvodu znovu podrobně popsal skutkový stav této věci, shrnul žalobcem uplatněné námitky a setrval na svých závěrech. Za nesporné označil, že žalobce trpěl od 20. 11. 2014 minimálně do 12. 12. 2014 akutním infekčním onemocněním. První příznaky této nemoci pocítil již dne 17. 11. 2014, k lékaři byl schopen se dostavit až dne 20. 11. 2014, a dle ničím nepodloženého tvrzení taktéž navštívil úřad práce. Z takto samotným žalobcem popsaných událostí bylo možno spravedlivě usoudit, že jeho zdravotní stav po dni 20. 11. 2014 nebyl již takového rázu, že by mu zabránil ve splnění oznamovací povinnosti písemnou formou do datové schránky. Nebylo ani možné usoudit, že se jeho zdravotní stav zhoršoval, a to natolik, že takové podání nemohl učinit.

Žalovaný dále uvedl, že i když žalobcovo onemocnění bylo uznáno jako vážný důvod ve smyslu ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti pro nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu, nemůže bez dalšího vést k tomu, že toto onemocnění bude uznáno jako důvod zohlednitelný rovněž pro omluvu nesplnění oznamovací povinnosti. Pokud byl schopen se dne 20. 11. 2014 dostavit k lékaři a zastavit se po úředních hodinách na úřadu práce, jak tvrdí, lze usoudit, že byl rovněž schopen písemně prostřednictvím datové schránky splnit svoji oznamovací povinnost. Tím žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že by tyto závěry byly nepřijatelnou spekulací. Pokud žalobce v žalobě tvrdí, že se jeho zdravotní stav po návštěvě lékaře dne 20. 11. 2014 zhoršoval, jedná se o novou námitku dříve neuplatněnou.

Žalovaný v závěru svého vyjádření vyslovil přesvědčení, že potvrdil právem rozhodnutí úřadu práce, neboť bylo prokázáno, že žalobce v zákonné lhůtě nesplnil svoji oznamovací povinnost, přičemž nebyl prokázán vážný důvod, který by mu v jejím splnění zabránil. Úřad práce založil svoje rozhodnutí na zjištěném skutkovém

stavu, jenž nevzbuzoval důvodné pochybnosti, tedy postupoval v souladu s ust. § 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu v platném znění (dále jen „správní řád“).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když souhlas žalobce i žalovaného s takovým postupem byl dán za dodržení podmínek stanovených ve větě druhé zmíněného zákonného ustanovení. O věci usoudil následovně.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dne 5. 11. 2014 podal na úřadu práce žádost o zprostředkování zaměstnání a zároveň podepsal prohlášení, jehož součástí pod bodem a) je i poučení, že „*nemoc nebo ošetřování člena rodiny uchazeč oznámí neprodleně, nejpozději však do 8 kalendářních dnů a doloží příslušným dokladem (potvrzení lékaře).*“ Žalobci byl na den 20. 11. 2014 stanoven termín pro dostavení se na úřad práce, ten však nedodržel, a až 30. 11. 2014 sdělil paní B., prostřednictvím datové schránky, že se nemohl ve stanoveném termínu dostavit, protože onemocněl infekční chorobou. Dne 5. 12. 2014 byl úřadem práce vyzván, aby do 12. 12. 2014 předložil lékařskou zprávu potvrzující od kdy je nemocen a jaká je předpokládaná doba léčení. Této výzvě žalobce vyhověl a ve stanovený den se dostavil na úřad práce, kde s ním byl sepsán protokol. Zároveň předložil potvrzení praktického lékaře MUDr. J. Ř. datované dnem 12. 12. 2014, který potvrzuje, že žalobce je léčen pro akutní infekční onemocnění od 20. 12. 2014 dosud. Žalobce pak do protokolu uvedl, že první známky onemocnění se objevily již 17. 11. 2014 ale k lékaři byl schopen se dostavit až 20. 11. 2014. Tentýž den se zastavil v 11,05 hod. na úřadu práce, tedy po úředních hodnotách, a paní B. nezastihl. Jinou pracovníci mu bylo sděleno, že mají od 12.00 poradou a proto nikoho nesežene. Dále uvedl, že 24. 11. 2014 potvrdila Krajská hygienická stanice, že dle výsledku rozboru je akutně infekčně nemocen. S paní B. se nemohl telefonicky spojit, proto zaslal dne 30. 11. 2014 k jejím rukám omluvu.

Úřad práce zahájil se žalobcem dne 18. 12. 2014 správní řízení, žalobce se bránil odvoláním, v němž namítal, že dne 12. 12. 2014 podal na úřadu práce vysvětlení, které bylo vzato za podklad pro zahájení správního řízení v rozporu s ust. § 137 správního řádu. Žádal o sdělení, zda byla paní B. dne 20. 11. 2014 přítomna na pracovišti a navrhoval provedení důkazů, které specifikoval. Dne 16. 1. 2015 vydal úřad práce rozhodnutí o vyřazení žalobce dnem 28. 11. 2014 z evidence uchazečů o zaměstnání, tedy od posledního dne, kdy mohl oznámit vážný důvod své nepřítomnosti na úřadu práce ve stanoveném termínu, a to buď osobně, nebo písemně. Potvrdil, že paní B. nebyla od 18. 11. do 21. 11. 2014 na pracovišti, neboť se účastnila školení v Pardubicích. Po dobu její nepřítomnosti však platila zastupitelnost a žalobce se mohl obrátit na jiného oprávněného pracovníka. Dále úřad práce ve svém rozhodnutí potvrdil, že se dne 20. 11. 2014 od 12.00 hod konalo školení zaměstnanců oddělení zprostředkování a podpory v nezaměstnanosti. Žalovaný prohlásil, že nesporně skutečnost, že žalobce byl nemocen, ani že potvrzení o infekčním onemocnění obdržel až dne 24. 11. 2014.

Podle § 30 odst. 1 písm. b) bodu 2 zákona o zaměstnanosti *uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže uchazeč o zaměstnání bez vážných důvodů ve lhůtě*

stanovené v § 27 odst. 2 neoznámí krajské pobočce Úřadu práce osobně nebo písemně další skutečnosti, které mají vliv na zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, nebo důvody, pro které se nedostavil na krajskou pobočku Úřadu práce nebo kontaktní místo veřejné správy ve stanoveném termínu.

Podle ust. § 27 odst. 2 zákona o zaměstnanosti skutečnosti rozhodné pro zařazení nebo vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání osvědčuje uchazeč o zaměstnání krajské pobočce Úřadu práce; změny těchto skutečností je uchazeč o zaměstnání povinen osobně nebo písemně oznámit nejpozději do 8 kalendářních dnů. Ve stejné lhůtě je povinen osobně nebo písemně oznámit důvody, pro které se ve stanoveném termínu nedostavil na krajskou pobočku Úřadu práce nebo na kontaktní místo veřejné správy stanovené krajskou pobočkou Úřadu práce.

Zákon o zaměstnanosti v § 5 písm. c) bodu 6 stanoví, že vážnými důvody se rozumí důvody spočívající ve zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce - krajskou pobočkou Úřadu práce a pobočkou Úřadu práce pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) při zprostředkování zaměstnání.

Jak vyplývá ze shora popsaného skutkového stavu žalobce dne 5. 11. 2014, podal na úřadu práce žádost o zprostředkování zaměstnání a byl poučen o svých právech a povinnostech, mezi jinými o tom, že nemoc nebo ošetřování člena rodiny oznámí neprodleně, nejpozději však do osmi kalendářních dnů a doloží příslušným dokladem (potvrzení od lékaře, OČR). Zároveň mu byl stanoven termín pro další návštěvu úřadu práce na den 20. 11. 2014. Tyto skutečnosti nejsou mezi účastníky sporné.

Žalobce v průběhu správního řízení opakovaně tvrdil, že dne 20. 11. 2014 navštívil ošetřujícího lékaře a na zpáteční cestě se v 11.05 hod dostavil na úřad práce. Paní B., které byla věc žalobce přidělena (viz záznam o přidělení spisu oprávněné úřední osobě oddělení zprostředkování a podpor v nezaměstnanosti), nezastihl a byl informován jiným pracovníkem úřadu práce, že již nikoho nezastihne, neboť pracovníci úřadu práce mají tento den od 12.00 hod poradu. Pravdivost těchto námitek žalovaný nijak blíže nehodnotil, v napadeném rozhodnutí je uváděl jako tvrzení žalobce a ve vyjádření k žalobě je dokonce označil za tvrzení ničím nepodložená. S těmito závěry se krajský soud nemůže ztotožnit a jednoznačně se přiklání k závěru, že žalobce v uvedený den, tj. 20. 11. 2014, a v uvedenou hodinu byl osobně na úřadu práce. Především ošetřující lékař potvrdil, že je žalobce léčen pro akutní infekční onemocnění od 20. 11. 2014, je tedy nepochybné, že tento den lékaře navštívil. Taktéž tvrzení žalobce, že se tentýž den dostavil na úřad práce, nebylo zpochybněno. Žalobce uváděl, že se nemohl paní B. dovolat a na úřadu práce, kam se dostavil v 11.05 hod, mu bylo řečeno, že všichni zaměstnanci jsou od 12.00 hod na školení. Tvrzení, že se žalobce dne 20. 11. 2014 nemohl dovolat paní . je velmi pravděpodobné a žalobce ho podpořil návrhem na jeho ověření u „poskytovatele telefonních služeb.“ Úřad práce potvrdil, že tato pracovnice byla od 18. 11. do 21. 11. 2014 na školení v Pardubicích, a že dne 20. 11. 2012 probíhalo na úřadu práce od 12.00 hod školení zaměstnanců oddělení zprostředkování a podpory nezaměstnanosti, které mělo na starost žádost žalobce o zprostředkování zaměstnání. Krajský soud nezjistil žádný důvod pro domněnku, že návštěva žalobce na úřadu práce dne 20. 11. 2014 se neuskutečnila nebo proběhla jinak, než uvedl.

Pokud tedy žalobce i přes obtíže způsobené potvrzeným onemocněním navštívil úřad práce, aby tyto skutečnosti oznámil, nelze jeho postup hodnotit jinak, než jako zodpovědnou snahu splnit svoje zákonné povinnosti. Není důvod nevěřit žalobci, že se mu dostalo pouze shora popsaných informací, když jejich správnost úřad práce potvrdil. Jen těžko by bylo možné vysvětlit, z jakých jiných důvodů by žalobce dne 20. 11. 2014 úřad práce navštívil, než že měl v úmyslu informovat odpovědného pracovníka o překážkách bránících mu, s ohledem na zdravotní stav, komunikovat s úřadem práce. Vzhledem k popsanému skutkovému stavu se pak naskýtá otázka, zda úřadem práce a žalovaným tvrzená zastupitelnost skutečně zmíněný den fungovala.

Další námitka žalobce směřuje proti závěru žalovaného, že jeho zdravotní stav se od 17. 11. 2014 zlepšoval, když byl schopen 20. 11. 2014 navštívit lékaře. Tyto závěry označil za nepřijatelné dedukce a spekulace, bez jakýchkoliv lékařských podkladů. Tvrdil, že skutečnost byla opačná než tvrdí žalovaný, právě nezlepšující se zdravotní stav, stoupající teploty a dehydratace organismu byly důvodem návštěvy lékaře.

V odvolání podaném žalobcem do rozhodnutí úřadu práce ve věci jeho vyřazení ze seznamu uchazečů o zaměstnání naznačoval, že po návštěvě úřadu práce dne 20. 11. 2014 mu zdravotní stav neumožnil osobně ani písemně informovat úřad práce o důvodech nedostavení se v určený termín, tj. 20. 11. 2014. I když žalobce svůj zdravotní stav nepopsal tak podrobně jako v podané žalobě, nepochybně i tak měl žalovaný v tomto směru řízení doplnit, navíc když ošetřující lékař žalobce dne 12. 12. 2014 potvrdil, že jeho léčení dosud probíhá. Žalovaný sám, aniž o takové závěry požádal ošetřujícího lékaře, dovozuje, že zdravotní stav žalobce se nepochybně zlepšoval, když se dne 20. 11. 2014 mohl dostavit k lékaři a na úřad práce. Takové úvahy však žalovanému nepřísluší, zvláště když mohl tuto otázku objasnit dotazem na ošetřujícího lékaře, který nepochybně měl zdravotní stav žalobce a jeho vývoj zaznamenán v chorobopisu.

Podle ust. § 51 správního řádu *k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.*

Ustanovení § 52 citovaného zákona stanoví, že *účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*

Úřad práce podle názoru krajského soudu nepostupoval v souladu s citovaným ustanovením § 52 správního řádu, když se spokojil se stručným potvrzením lékaře a nevyžádal si jeho doplnění o podrobnější popis žalobcova zdravotního stavu, a svoji úvahu o jeho zlepšení dovodil jen z prohlášení žalobce, že měl zdravotní problémy již od 17. 11. 2014 a teprve 20. 11. byl schopen dojít k lékaři, a vyložil si jej tak, že v období následujícím po 20. 11. 2014 byl jeho zdravotní stav lepší. Z toho pak usoudil, že byl žalobce schopen v zákonné době oznámit překážku, pro kterou se nemohl ve stanovený termín dostavit na úřad práce. Tím porušil svoje povinnosti dané mu shora cit. ust. § 52 správního řádu. Protože pak dostatečně nezjistil skutkový stav věci, krajskému soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí dle

ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. V něm bude vázán shora vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalobce, který vynaložil 3.000 Kč na úhradu soudního poplatku. Krajský soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 28. července 2016

Mgr. Marie Kocourková v. r.
předsedkyně senátu